U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **S. T.**, zast. Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2015, čj. OAM-167/LE-VL18-P17-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2016, čj. 63 Az 10/2015-47,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Petru Křížákovi, MBA, LL.M., advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **8 228 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 9. 12. 2015, čj. OAM-167/LE-VL18-P17-2015, žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Tvrzení žalobce, dle nichž Ukrajinu opustil pro potíže nalézt tam práci, ze strachu před možným odvodem do armády, a dále pro problémy se sousedy, jakož i tamní celkovou situaci shledal žalovaný pro udělení mezinárodní ochrany nedostatečnými.

[2] Krajský soud v Ostravě názoru žalovaného přisvědčil a žalobu proti jeho rozhodnutí rozsudkem napadeným kasační stížností zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti, resp. jejím doplnění, proti tomuto rozsudku uplatnil výlučně námitku nepřezkoumatelnosti spočívající v tom, že se krajský soud údajně nevypořádal s jeho žalobní námitkou, dle které si žalovaný neopatřil dostatečně aktuální informace o zemi stěžovatelova původu; vycházel totiž výhradně z informací pořízených před začátkem správního řízení. Stěžovatel v této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2011, čj. 1 Afs

66/2011-107, judikující za nepřezkoumatelné rozhodnutí, z něhož není zřejmé, z jakých důvodů krajský soud nepovažoval žalobní argumentaci za důvodnou.

[4] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Uvedl, že krajský soud se s námitkami stěžovatele vypořádal dostatečně. Stěžovatel měl možnost seznámit se s podklady správního rozhodnutí a navrhnout případné doplnění, což však neučinil. Stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, jež by udělení mezinárodní ochrany opodstatňovaly.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s., zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[7] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] První tři podmínky přijatelnosti zjevně naplněny nejsou. Stěžovatelem uplatněná námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku by sama o sobě zakládala přijatelnost kasační stížnosti a současně by i postačovala k jeho zrušení pouze, byla-li by důvodná, neboť pak by šlo o čtvrtý případ opodstatňující přijatelnost kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však této námitce nepřisvědčil.

[9] I s přihlédnutím ke své dřívější judikatuře konstatuje, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Absenci takto vytýčených požadavků Nejvyšší správní soud v napadeném rozhodnutí krajského soudu neshledal.

[10] Stěžovatel v žalobě proti rozhodnutí žalovaného namítl, že informace o zemi původu obsažené ve správním spise byly pořízeny před zahájením řízení o stěžovatelově žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 4. 11. 2015 (pozn. Nejvyššího správního soudu: nejnovější zpráva o zemi původu stěžovatele byla datována dnem 9. 10. 2015). K uvedenému pouze ve zcela obecné rovině dodal, že tyto informace nezohledňovaly vývoj

pokračování

v průběhu samotného správního řízení, a to zejména prohlubující se hospodářskou krizi a reálné nebezpečí státního bankrotu a kolapsu státu.

[11] Ve vztahu k této žalobní námitce krajský soud uvedl, „*že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace na Ukrajině soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti žalobou napadené rozhodnutí postiženo není.*“ Na této úvaze Nejvyšší správní soud neshledal nic nepřezkoumatelného, a to tím spíše za situace, kdy stěžovatel, jak konstatoval krajský soud, „*byl se všemi podklady seznámen dne 12.11.2015. K jejich obsahu se nechtěl vyjádřit, doplnění podkladů nenavrhl, ke zdrojům informací a způsobu jejich využití se nevyjádřil a neuvedl žádné další skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti.*“ Uvedené obstojí i z hlediska požadavku vyjádřeného ve stěžovatelem citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 66/2011-107, neboť je zřejmé, že stěžovatel netvrdil nic, čím by neaktuálnost zpráv o zemi původu obsažených ve správním spise ve vztahu k jeho tvrzením uplatněným v průběhu správního řízení mohl vyvrátit.

[12] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] Ustanovenému advokátu se dle § 35 odst. 8 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. c) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, přiznává odměna za zastupování 6 200 Kč za dva úkony právní služby (další porada s klientem přesahující jednu hodinu a sepis kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 2krát 300 Kč, celkem částka 6 800 Kč. Jelikož ustanovený advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, Nejvyšší správní soud přiznanou odměnu navýšil o sazbu této daně ve výši 21 % na výslednou částku 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu